

Сл. Красински

СТИХОВЕ

Последния звънецъ

Подъ училищната стрѣла
сетния звънецъ звъни:
колко бърже отлетѣха
веселитѣ школки дни!

Златна пролѣтъ въ равнинитѣ
златни друмища постла —
да летимъ като пчелитѣ
въ наштѣ цѣвнали поля!

Сбогомъ, радости и книги —
друга радость ни зове:
дето наштѣ чучулиги
пѣятъ съ чудни гласове!

Дето свѣти надъ полята
свода като синъ синчецъ,
дето съ пѣсень отъ гората
бистрия потокъ тече!

Тамъ просторитѣ ни викатъ,
вика блѣсналия пжтъ,
пойни птици чуруликатъ
и ливадитѣ цѣвтятъ.

Тамъ въ очитѣ ни ще свѣтятъ
наштѣ сини небеса,
наштѣ цѣвнали полета,
нашта бѣлгарска земя.